

عنوان مقاله:

بررسی تقنینی اعاده حیثیت در حقوق کیفری و جزای ایران

محل انتشار:

نخستین کنفرانس ملی حقوق، فقه و فرهنگ (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

سینا لامعی - گروه حقوق، جزا و جرم شناسی، دانشجو، کارشناسی ارشد، دانشگاه علوم تحقیقات، تهران

خلاصه مقاله:

حفظ آبرو و حرمت اشخاص از سویی مورد تاکید تمام ادیان الهی به ویژه دین اسلام بوده و از سوی دیگر در فرهنگ و ادبیات سرزمین ما نیز تاکید فراوانی شده است. در ادبیات پارسی چه در حوضه ی نظم و چه در حوزه ی نثر آثار فراوانی را می توان ملاحظه نمود که بر پاسداری از آبروی اشخاص در اجتماع توصیه شده است. اما متأسفانه در نظام حقوقی ایران بحث اعاده حیثیت از جایگاه محکم و استواری برخوردار نیست. اصولاً اعاده ی حیثیت یکی از تاسیسات مترقی حقوق جزا بوده و بر اساس آن اشخاصی که متعاقب یک محکومیت قضایی، حقوق را از دست داده اند، اجازه می یابند دوباره آن حقوق را بازیابند. حیثیت، شرافت و کرامت از حقوق ذاتی بشر می باشند که بعد از نعمت وجود، مهم ترین نعمت های هستند که خداوند به انسان ارزانی داشته است. وقتی جرمی اتفاق می افتد دو طرف دچار آسیب جدی می شوند، یکی بزه کار است که با صدور حکم محکومیت انگ یا برچسب مجرم می خورد و از بسیاری حقوق اجتماعی محروم می شود. دیگری بزه دیده است که جرم بر روی وی صورت گرفته است و این جرم یا به جان و مال وی صدمه می زند و یا به شخصیت و حقوق اجتماعی وی لطمه وارد می کند. بازگشت اهلیتی که شخص به علتی آن را از دست داده است. شامل اعاده ی اعتبار تاجر ورشکسته هم می شود. لکن در اصطلاح ما، برای تاجر اعاده اعتبار و برای مجرم اعاده ی حیثیت از طریق محو مجازات و آثار محکومیت کیفی محقق می شود. حقوق جزائی یا حقوق کیفری عبارت از مجموعه قواعدی است که بر عکس العمل دولت در مقابل اعمال ضد اجتماعی حاکم باشد تا از طریق تهدید به مجازات و یا اجرای آن و یا اقدامات تامینی یا تربیتی اعمال مزبور پیشگیری و عدالت نسبی و نظم و امنیت برقرار گردد.

کلمات کلیدی:

اعاده حیثیت، حقوق اجتماعی، محرومیت های اجتماعی، مجازات تبعی، تحولات تقنینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1018999>

